

Southeast Asia Command waarin zich, ging men af op de ontvangen berichten, een kleine negentigduizend krijgsgevangenen en bijna vijftien-dertigduizend geïnterneerden zouden bevinden (die cijfers waren te laag). Mountbatten besefte dat die krijgsgevangenen en geïnterneerden van wie, naar men vermoedde, zeer velen er slecht aan toe waren, onmiddellijke hulp nodig hadden. Hij had daartoe begin augustus onder het hoofdkwartier van *Allied Land Forces Southeast Asia Command* een aparte organisatie opgericht: de *Rapwi* (*Recovery of Allied Prisoners of War and Internees*), en zijn bedoeling was dat *Rapwi*-teams ten spoedigste bij de voornaamste kampen zouden worden afgeworpen of naar vliegvelden bij die kampen zouden worden overgebracht. Maar kon men er van uitgaan dat de Japanse militairen in de betrokken gebieden wisten dat Japan had gecapituleerd en dat zij dus de aanwijzingen van Geallieerde bevelhebbers hadden op te volgen? Wisten zij dat niet, dan kon zulks tot gevechtshandelingen leiden. Besloten werd, boven en bij de kampen eerst pamfletten uit te werpen zowel in het Japans als in de talen van de krijgsgevangenen en geïnterneerden. Die talen waren er vele en wat het Japans betreft: er waren in Mountbattens gezagsgebied maar twee drukkerijen, een in Colombo, een in Calcutta, die drukwerk in het Japans konden vervaardigen.

De pamfletten werden vervaardigd en afgeworpen en er werden uit de groepen die als inlichtingengroepen waren ingezet, zulks op Malakka en op Sumatra, alsook uit personen die voor geheime opdrachten in reserve waren gehouden en tenslotte uit militairen van de 44ste *Indian Airborne Division* veertig *Rapwi*-teams gevormd, van welke er dertig met parachutes werden afgeworpen. Die aanvullende teams begonnen op 28 augustus te opereren. Op Sumatra waren de eerder uitgezonden teams toen al in actie – op het vliegveld van Batavia arriveerde er een op 8 september.

In ons volgende deel komen wij op dit alles in bijzonderheden terug – hier willen wij er slechts op wijzen dat Mountbatten, toen hij op of onmiddellijk na 15 augustus moest bepalen hoe hij zijn strijdkrachten zou verdelen over de gebieden waar hij het gezag van de Japanners moest overnemen, prioriteit gaf aan het sturen van troepen naar Singapore, Saigon en Bangkok: naar Singapore zouden twee divisies en een tankbrigade worden overgebracht, naar Saigon in Frans-Indo-China (waarvan hij in de zuidelijke helft het gezag moest overnemen), een brigade, naar Bangkok, de hoofdstad van Thailand, een divisie; dan werden twee extra divisies nodig geacht voor Birma waar grote politieke spanningen heersten. Naar Birma, Saigon en Bangkok zouden de bedoelde eenheden met